

ET ÅR SOM INGEN ANDRE

2020 blev et år med mange aflysninger. Men også et år, hvor vi tilegnede os online-kompetencer, opdagede nye sider af korarbejdet og lærte at navigere i en undtagelsessituation.

CHRISTIANE GAMMELTOFT-HANSEN, FORMAND FOR HOVEDBESTYRELSEN

Vi var mange, der havde fundet vej til Dalum for et år siden, hvor det årlige repræsentantskabsmøde i FUK blev afholdt. Nogle af os var med for første gang, men vi blev hurtigt hevet med ind i flokken af syngende og diskuterende. På dagens to workshops handlede det om, hvordan vi bevæger os til og med musikken og om at skabe sammen. Så det gjorde vi. Vi bevægede os rundt mellem hinanden, sad skulder ved skulder og lænede os ind i samtalerne.

Her et år efter virker det jo næsten uvirkeligt. Siden er onlinemøder, afstand, håndsprit og mundbind blevet en del af vores hverdag. Men dér i Dalum havde mange af os end ikke fantasi til at forestille os de restriktioner, vi skulle komme til at leve med - og slet ikke at vi skulle leve med dem så længe.

ET ÅR MED MANGE AFLYSNINGER

Året 2020 blev et år, som ingen andre. Meget måtte opgives og meget aflyses – kurser, stævner og koncerter. Som nyvalgt formand kunne det næsten ind imellem opleves som om, at jeg mere afviklede end udviklede. Det var således tungt at være med til at aflyse en hel række af længe ventede arrangementer, som der alle var arbejdet hårdt med at planlægge og tilrettelægge.

I samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp og landets stifter skulle der fx have været "Alsang i Domkirkerne" i anledning af 75-året for Danmarks befrielse. I alt ti alsang-arrangementer skulle have været afholdt, men de måtte aflyses. Kun første del af det tre-fasede Alsangs-projekt blev fuldt gennemført, nemlig "Inspirationskursus for kirke-skole samarbejde", som fandt sted tre steder i landet i januar måned. "Alsang i indskolingen" nåede delvist at blive gennemført, hvilket betød, at der er blevet skabt kontakter mellem lokale korledere og lokale skoler om korsang i indskolingen

og morgen-alsang på skolerne. De kontakter vil forhåbentlig kunne genoptages og blive til flere, når vi igen vender tilbage til mere normale tilstande. Ligesom vi alle forhåbentlig også vil mødes til alsang, når der kommer en ny anledning.

"Det har været nødvendigt at tænke nyt og anderledes kreativt i forhold til korsangen"

Også det nordiske samarbejde blev ramt af COVID-19-situationen. Norbusang-rådets vårmøde, der skulle have været afholdt i Roskilde i marts, måtte aflyses. Det samme gælder desværre også den stort anlagte nordiske korfestival "Norbusang 2021", der ligeledes skulle have været afholdt i Roskilde til maj 2021. Der er ikke andet at sige, end at vi arbejder støt videre og med den optimisme, at der herfra vil blive åbnet mere og mere op, så vi igen kan samles mange.

CORONA GJORDE OS KREATIVE

Måske ikke mindst for os, der var nye, har det været et savn ikke at kunne mødes på samme måde, som vi er vant til. Det udtalte i en kommunikation kan være svært at aflæse på en skærm, og det er bare nemmere at lære hinanden at kende, når det sker face-to-face. Men samtidig har den særlige situation, vi er blevet sat i også gjort, at vi har været oftere og i tættere kontakt med mange. Der har løbende været behov for, at vi i fællesskab forholdt os til ændringer og nye restriktioner, og det har været nødvendigt at tænke nyt og anderledes kreativt i forhold til korsangen.

Korkonsulenterne har holdt online korledercafeer, hvor der er blevet delt erfaringer i en COVID-19-tid, og der er blevet lavet online korhilsener, så vi fik sang ind i stuerne. Nogle har måtte lukke helt ned, det kunne simpelthen ikke lade sig gøre at mødes og synge med de restriktioner, der var. Men dér, hvor det har været muligt, har det været fantastisk og inspirerende at opleve, hvordan det er lykkedes at holde korsangen i gang – det være sig online eller med de to meters afstand.

Nogle af jer medlemmer har endda kunnet fortælle, at I i det forløbne år har gjort jer erfaringer, som I vil tage med jer, når forholdene igen bliver normale. At restriktionerne trods al deres besværlighed og begrænsninger også har kastet ny god læring af sig og har skærpet blikket for dele af korarbejdet, som før måske var mere skjult eller bare ikke inden for jeres fokus.

ALT DET DER LYKKEDES

Set i tilbageblikket tegner der sig således egentlig også overraskende meget, som det faktisk lykkedes at gennemføre, sætte i gang og styrke i det forløbne år. Det lykkedes fx at gennemføre Sommerskolen og U-CAMP, og det blev til et tiltrængt frirum fra hjemsendelse og social begrænsning for de deltagende og til en uge med sang og musik.

Og så fik vi nye venner, knyttede tættere bånd og kastede os også ind i det politiske felt. Vi sad med i task-forcing omkring sang og corona sammen med biskopperne, Landsforeningen af Menighedsråd, kirke- og musikfagforeningerne og kirke- og musikskolerne. Vi tog initiativ til en dialog om risiko for corona-smitte i forbindelse med korsang og andre kunstneriske aktiviteter. Det blev til et webinar afholdt i samarbejde med Danske Musik- og Kulturskoler (DMK), Amatørernes Kunst og Kultur Samråd

(AKKS), Amatørmusik Danmark og Kor 72. Og det satte en ramme for en samtale mellem lægefagkunds-kaben og korfolk om sang og sundhed.

Vi mødtes med kultur- og kirkeministeren og kontaktede de forskellige kulturordførere med henblik på at gøre dem opmærksom på, hvad FUK og korsangen i særlig grad kan bidrage med i forhold til børns møde med musikken og deres dannelse. Og endelig var vi med til at danne et nyt netværk.

Netværket har fået navnet "Koralliancen" og udgøres indtil videre af Kor72, Danske Korledere, SYNG og os selv. Tilsammen repræsenterer vi hovedparten af korlivet i Danmark og har dermed mulighed for at være en vægtig stemme i kulturpolitikken, samt at kunne synliggøre korlivet i Danmark.

Det første, vi gjorde i dette netværk, var derfor også at sende et åbent brev til kulturministeren og gøre hende opmærksom på vigtigheden af at prioritere korsangen og det liv, der eksisterer i de folkeligt og frivilligt funderede kororganisationer.

SANGEN GAV LIVET NY RAMME

Året kom til at kræve noget særligt af os. Det gælder også for de ansatte i FUK. De har alle ydet en ekstra indsats og et stort tak for det. I november fik vi ny sekretariatsleder, Henrik Gantzel. Og næsten samtidig fik vi tildelt midler, således at den midlertidige stilling som projekt- og kommunikationsmedarbejder nu er blevet permanent. Begge dele er meget glædeligt.

Det blev et år, hvor nye samarbejder blev opdyrket, og nye folk kom til. Et år med mange aflysninger, men også et år, hvor vi tilegnede os online-kompetencer, opdagede nye sider af korarbejdet og lærte at navigere i en undtagelsessituation.

Men det måske mest markante og forunderlige, der skete i det forløbne år, var, at da verden lukkede ned, begyndte folk at synge. De sang fra vinduer, altaner og i stuerne og sangen indtog selv den bedste sendetid. Da vi blev sendt hjem og skulle holde afstand, var det sangen, der var med til at give en fælles ramme om vores liv. Sådan blev 2020 et år, hvor sangens betydning trådte desto tydeligere frem.

“Da vi blev sendt hjem og skulle holde afstand, var det sangen, der var med til at give en fælles ramme om vores liv. Sådan blev 2020 et år, hvor sangens betydning trådte desto tydeligere frem”

